

Normalizacja Niepełnosprawności

NORMALIZACJA NIEPEŁNOSPRAWNOŚCI

E-BOOK DLA OSÓB
PEŁNOSPRAWNYCH O
OSOBACH Z
NIEPEŁNOSPRAWNOŚCIAMI

WERONIKA REMIJASZ
KAMILA RYŃSKA
ANNA MOSTOWIEC
DARIA SIDOR
MAŁGORZATA MIERNIK

E-book realizowany przez studentki
Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego
w ramach ówiozeń z
Psychospolecznych Podstaw
Rehabilitacji osób niepełnosprawnych

Normalizacja Niepełnosprawności

E-book realizowany przez studentki
Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego
w ramach ówiozeń z
Psychospolecznych Podstaw
Rehabilitacji osób niepełnosprawnych

KATOLICKI
UNIwersytet
LUBELSKI
JANA PAWŁA II

Uzasadnienie wyboru tematu...

W ciągu ostatnich kilku lat, wzrosła świadomość społeczeństwa odnośnie niepełnosprawności, jednak, wiedza na ten temat jest w dalszym ciągu niewystarczająca, aby osoby z niepełnosprawnościami czuły się komfortowo oraz swobodnie funkcjonowały w środowisku społecznym.

W związku z tym, postanowiłyśmy stworzyć łatwo dostępne źródło podstawowych informacji na temat niepełnosprawności.

Normalizacja Niepełnosprawności

Cel projektu...

Przybliżenie osobom pełnosprawnym problematyki związanej z niepełnosprawnością intelektualną oraz fizyczną.

Zmiana postaw osób pełnosprawnych w stosunku ludzi z niepełnosprawnościami.

E-book realizowany przez studentki
Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego
w ramach ówiozeń z
Psychospolecznych Podstaw
Rehabilitacji osób niepełnosprawnych

Normalizacja Niepełnosprawności

E-book realizowany przez studentki
Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego
w ramach ówiozeń z
Psychospolecznych Podstaw
Rehabilitacji osób niepełnosprawnych

KATOLICKI
UNIwersytet
LUBELSKI
JANA PAWŁA II

Warunki organizacji projektu

Krok 1 : Ankieta

Krok 2: Pozyskanie informacji o
niepełnosprawności na podstawie wypowiedzi od
osób z niepełnosprawnościami

Krok 3 : Fundacje i muzea

Krok 4 : Pozyskiwanie informacji na temat
różnych typów niepełnosprawności

Krok 5 : Wywiad z osobą pracującą w fundacji na
rzecz osób z niepełnosprawnością

Krok 6 : Efekty pracy zostały zestawione w formie
e-booka.

Krok 7 : Rozpowszechnienie e-booka i zebranie
feedbacku.

Krok 8 : Prezentacja projektu

Normalizacja Niepełnosprawności

Efekty zamierzone a osiągnięte...

Celem zamierzonym projektu było rozpowszechnienie elektronicznej książki za pomocą mediów społecznościowych, efektem tego miało być zwrócenie uwagi osób pełnosprawnych na problematykę niepełnosprawności i zmianę przekonań na jej temat.

Efektem rozpowszechnienia naszej e-książki, jest wzbogacenie materiałów na temat niepełnosprawności, co skutkować może wzrostem wiedzy społeczeństwa.

E-book realizowany przez studentki
Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego
w ramach ówiozeń z

Psychospołecznych Podstaw
Rehabilitacji osób niepełnosprawnych

KATOLICKI
UNIwersytet
LUBELSKI
JANA PAWŁA II

KUL
1918

Normalizacja Niepełnosprawności

Rozpowszechnienie projektu...

Od początku, książka miała mieć formę elektroniczną, dzięki czemu byłaby dostępna dla każdego, w całym kraju do tego całkowicie za darmo,

Po zakończeniu realizacji książki, została ona udostępniona na Facebooku, Twitterze, Instagramie oraz jako plik pdf dostępny przez platformę Google po wpisaniu hasła "Normalizacja niepełnosprawności".

E-book realizowany przez studentki
Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego
w ramach ówiozeń z
Psychospolecznych Podstaw
Rehabilitacji osób niepełnosprawnych

Wrote a book, it's in Polish but if you happen to understand Polish, if you want to look at pretty pictures, you can download it here ❤️

Taka fajna książka, która możecie sobie ściągnąć i przeczytać. Jest na temat niepełnosprawności, warto spojrzeć ❤️ Można ściągnąć klikając na link

Weronika Remijas
5 czerwca o 00:28 · 🌐

Link do pobrania na końcu 📄
Wraz z koleżankami stworzyłyśmy książkę, której celem jest przybliżenie osobom pełnosprawnym szerokiego tematu jakim jest niepełnosprawność.
Być może niektórzy z was pamiętają ankietę, którą udostępniłam kilka tygodni temu na temat niepełnosprawności, w niej zadaliśmy pytanie "Co chciałbyś wiedzieć o niepełnosprawności?". W tej książce znajdziecie odpowiedzi na wasze pytania.
Mamy nadzieję, że książka nie tylko się spodoba ale też zmieni to jak patrzycie na niektóre typy niepełnosprawności.
Bardzo docenimy feedback, w komentarzach lub w wiadomości prywatnej 📧

LINK do pobrania książki : <https://drive.google.com/uc?export=download...>

E-book realizowany przez studentki Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego w ramach ćwiczeń z Psychospołecznych Podstaw Rehabilitacji osób niepełnosprawnych. KATOLICKI UNIwersYTET LUBELSKI JANA PAWŁA II KUL 1918

Rozpowszechnienie projektu...

Małgorzata Miernik
6 dni · 🌐

Cześć!
Ja i moje koleżanki chcemy przedstawić Wam przewodnik naszego autorstwa. Jego celem jest przedstawienie pojęcia niepełnosprawności osobom pełnosprawnym oraz przybliżenie tego, czym ona jest rzeczywiście. Zapraszamy do zapoznania się z zawartymi w nim informacjami. Mamy nadzieję, że będzie on dla Was owocny. Czekamy również na odpowiedzi zwrotne co do jego treści 😊
Link do pobrania:
https://drive.google.com/uc?export=download&id=1D0TaQQJ9ZPLIQ5OD8TyMYNt_RQXqHps6

E-book realizowany przez studentki Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego w ramach ćwiczeń z Psychospołecznych Podstaw Rehabilitacji osób niepełnosprawnych. KATOLICKI UNIwersYTET LUBELSKI JANA PAWŁA II KUL 1918

Kamila Ryńska
6 dni · 🌐

Cześć, w ramach zajęć z psychospołecznych podstaw rehabilitacji osób niepełnosprawnych, stworzyłyśmy z koleżankami książkę, której celem jest przybliżenie i dostarczenie wiedzy na temat niepełnosprawności. Mamy nadzieję, że e-podręcznik okaże się dla was ciekawy i znajdziecie w nim odpowiedzi na nurtujące pytania. Bardzo doceniamy feedback, który możecie wysłać na priv bądź zamieszczać w komentarzach pod postem.
Link do książki (po kliknięciu automatycznie pobierze się w formie pdf):

doc-14-44-docs.googleusercontent.com
doc-14-44-docs.googleusercontent.com

📄 Paweł Puchała i Weronika Remijas 1 udostępnienie

👍 Lubię to! 💬 Dodaj komentarz ➦ Udostępnij

E-book realizowany przez studentki Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego w ramach ćwiczeń z Psychospołecznych Podstaw Rehabilitacji osób niepełnosprawnych. KATOLICKI UNIwersYTET LUBELSKI JANA PAWŁA II KUL 1918

ZAPRASZAM DO ZAPOZNANIA SIĘ Z E-PODRĘCZNIKIEM (PO KLIKNIĘCIU W LINK AUTOMATYCZNIE KSIĄŻKA ZOSTANIE POBRANA)

[DRIVE.GOOGLE.COM](https://drive.google.com/uc?export=download&id=1D0TaQQJ9ZPLIQ5OD8TyMYNt_RQXqHps6)

Joanna Ryńska-Wieczerek
6 dni · 🌐

Kamila Ryńska
6 dni · 🌐

Cześć, w ramach zajęć z psychospołecznych podstaw rehabilitacji osób niepełnosprawnych, stworzyłyśmy z koleżankami książkę, której celem jest przybliżenie i dostarczenie wiedzy na temat niepełnosprawności. Mamy

Normalizacja Niepełnosprawności

Metarefleksja...

Pomimo tego, że jesteśmy zadowolone z efektów naszej pracy, jest kilka kwestii które chciałobyśmy doprecyzować.

- Większa liczba osób z niepełnosprawnościami
- Większa ilość odpowiedzi w ankiecie przeprowadzonej na początku projektu.
- Przeprowadzenie wywiadu z osobą z niepełnosprawnościami
- Dotarcie do szerszego grona odbiorców.

E-book realizowany przez studentki
Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego
w ramach ówiozeń z
Psychospolecznych Podstaw
Rehabilitacji osób niepełnosprawnych

Normalizacja Niepełnosprawności

Czego się nauczyliśmy?

E-book realizowany przez studentki
Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego
w ramach ówiozeń z
Psychospolecznych Podstaw
Rehabilitacji osób niepełnosprawnych

KATOLICKI
UNIwersytet
LUBELSKI
JANA PAWŁA II

KUL 1918

W pierwszej części, przedstawimy różne stopnie oraz typy niepełnosprawności.

Niepełnosprawność fizyczna

- Brak kończyn lub ich części... .. 1
- Niepoprawny rozwój w fazie płodowej... .. 1
- Niepoprawnie uformowany szkielet... .. 2
- Uszkodzenia układu nerwowego... .. 3
- Zaburzenia niepełnosprawności fizycznych... .. 4

Niepełnosprawność intelektualna

- Stopień lekki... .. 5
- Stopień umiarkowany... .. 6
- Stopień znaczny... .. 7
- Stopień głęboki... .. 8
- Zaburzenia niepełnosprawności intelektualnej 9

Niepełnosprawność fizyczna

Niepełnosprawność to ograniczenie lub brak zdolności do wykonywania czynności w sposób lub w zakresie uważanym za normalny dla człowieka, wynikające z uszkodzenia i upośledzenia funkcji organizmu.

Niepełnosprawność posiada 3 stopnie nasilenia:

Lekki : obniżenie zdolności sprawności

Umiarkowany : niezdolność do pracy

Znaczny : uniemożliwienie podjęcia pracy, niezdolność do samodzielnego funkcjonowania.

Niepełnosprawność fizyczna obejmuje:

Brak kończyn lub ich części

Amputacja spowodowana wypadkiem losowym lub wynikająca z choroby – jest to zabieg usunięcia danej części narządu. W większości przypadków jest ona powodowana między innymi zaawansowanym niedokrwieniem [cukrzyca, zatory tętnic] lub poprzez uszkodzenie urazowe. Amputacja może dotyczyć również narządów wewnętrznych takich jak oskrzela, które w nowotworach złośliwych nie spełniają w pełni swojej pierwotnej funkcji. Należy pamiętać, że odcięcie części ciała następuje jedynie w przypadku, gdy niemożliwa jest inna forma leczenia.

Osoby, u których w rozwoju płodowym kończyny wykształciły się nieprawidłowo lub wcale – w większości przypadków [aż 70%], wady dotyczą kończyn górnych.

Hemimelia – brak całości lub fragmentu dystalnej części kończyny górnej lub dolnej

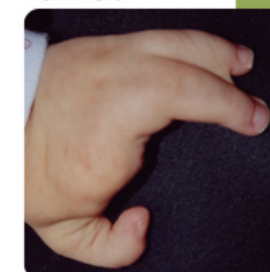
Ektrodaktylia – „ręce homara”

Adaktylia – brak palców

Aphalangia – brak części paliczków

Hemimelia

Ektrodaktylia

Adaktylia

Aphalangia

Niepełnosprawność fizyczna

Niepełnosprawność to ograniczenie lub brak zdolności do wykonywania czynności w sposób lub w zakresie uważanym za normalny dla człowieka, wynikające z uszkodzenia i upośledzenia funkcji organizmu.

Niepełnosprawność posiada 3 stopnie nasilenia:

Lekki : obniżenie zdolności sprawności

Umiarkowany : niezdolność do pracy

Znaczny : uniemożliwienie podjęcia pracy, niezdolność do samodzielnego funkcjonowania.

Niepoprawnie uformowany szkielet

Achondroplazja [karłowatość] – charakteryzuje się kośćmi krótszymi, niż u ludzi zdrowych; genetyczne podłoże choroby; posiadanie nieproporcjonalnie krótkich rąk i nóg, palców oraz wydatne czoło

Hipoachondroplazja – opóźniony rozwój motoryczny, problemy z układem oddechowym, osoby chore obarczone są większym ryzykiem wystąpienia upośledzenia umysłowego w stopniu lekkim

Dysplazja diastroficzna – skrócone ręce i nogi, deformacje w kręgosłupie; występuje ryzyko rozszczepienia podniebienia oraz deformacji uszu. Charakterystyczne jest tu również utrudnione poruszanie się

Krzywica – dotyczy głównie dzieci, zmniejszenie mineralizacji w kościach powoduje deformacje kości, w związku z niedoborem witaminy D osoba odczuwa drażliwość. Charakterystyczny mocny zapach moczu, oraz zniekształcenia potylicy i żeber także są w tym przypadku często spotykane

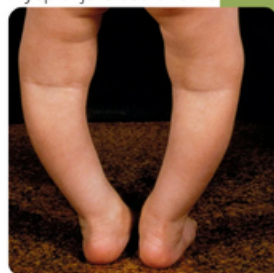
Achondroplazja

Hipoachondroplazja

Dysplazja diastroficzna

Krzywica

Niepełnosprawność fizyczna Uszkodzenia układu nerwowego

Porażenie – całkowita niezdolność do wykonywania ruchów

Mózgowe porażenie dziecięce [MPD] – zespół zaburzeń powstających poprzez uszkodzenia mózgu w okresie płodowym lub okołoporodowym, których przyczyną jest przede wszystkim niedotlenienie oraz niedokrwienie organizmu

Porażenie OUN – związane jest z udziałem osoby w wypadku komunikacyjnym lub też doszło u niej do przerwania ciągłości rdzenia; skutkiem takiego zdarzenia jest mocno ograniczona samodzielność [zaburzenia równowagi i czucia]

Hipotonia – osłabiona siła mięśni

Hipertonía – zbyt duże napięcie mięśniowe

Mózgowe porażenie dziecięce

Hipotonia

Hipertonía

Choroba Heinego-Medina

Polineuropatia

Niedowład – ograniczenie zakresu ruchów, zmniejszenie siły mięśni

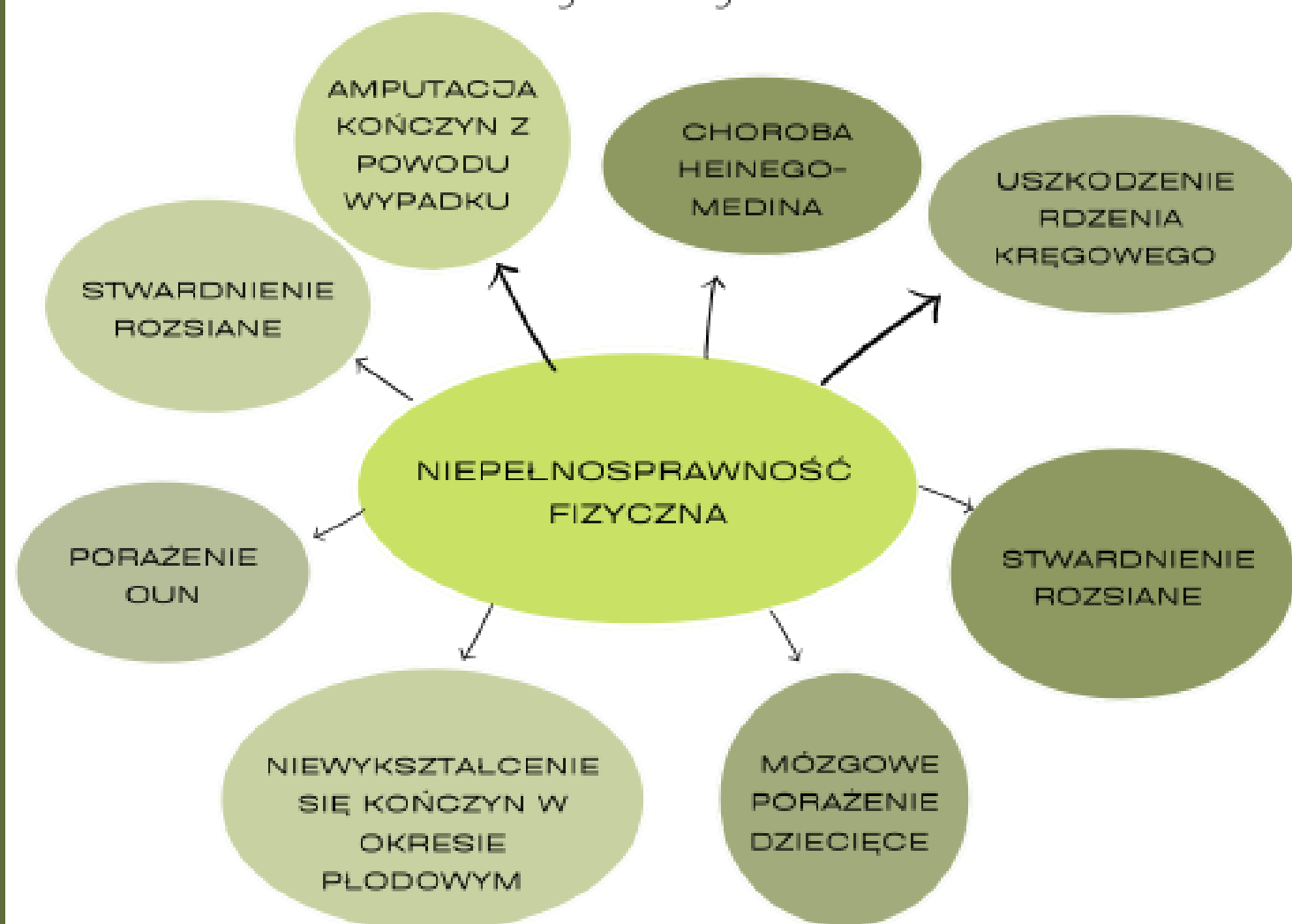
Stwardnienie rozsiane [SM] – przewlekła choroba zapalna atakująca układ nerwowy, powodująca uszkodzenie tkanki nerwowej; jednym z pierwszych objawów jest zapalenie nerwu wzrokowego; najczęściej zaś osoby zmagają się z zaburzeniami czucia [zwłaszcza w kończynach]. Warto zaznaczyć, że nie mówimy tutaj tylko o dotyku, ale także o progu bólu oraz odczuwaniu zmian temperatury

Uszkodzenie rdzenia nerwowego w wyniku wypadku lub choroby. Charakteryzuje się drętwieniem, mrowieniem, kłuciem, uczuciem „rażenia prądem”, zmęczeniem, problemami ze snem, bólem nóg

Choroba Heinego-Medina – choroba zakaźna wywoływana wirusem polio. Może rozwijać się bezobjawowo.

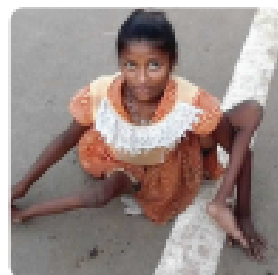
Polineuropatia – choroba nerwów obwodowych, gdy dochodzi do uszkodzenia nerwów; może występować samodzielnie, może być też objawem innej choroby; charakteryzuje ją niedowład mięśni lub ich zanik, promieniujący ból wzdłuż kończyn lub odrętwienie.

Zaburzenia niepełnosprawności fizycznych

STWARDNIENIE ROZSIANE

Stwardnienie rozsiane to przewlekła choroba układu nerwowego, polegająca na nieprawidłowym przekazywaniu impulsów nerwowych. Nazwa pochodzi od 'rozsiania' zaburzeń w różnych miejscach układu. Choroba często doprowadza do inwalidztwa.

CHOROBA HEINEGO-MEDINA

Jest chorobą zakaźną o podłożu wirusowym. Powoduje zaburzenia świadomości, bolesność oraz może nieodwracalnie zniszczyć zwoje nerwowe odpowiadające za unerwienie mięśni co prowadzi do trwałego porażenia oraz kalectwa.

MÓZGOWE PORAŻENIE DZIECIĘCE

Jest to zespół wielu zaburzeń które występują w wyniku uszkodzenia mózgu, najczęściej w okresie płodowym lub okołoporodowym. Powoduje trudności z chodzeniem, jedzeniem, polykaniem oraz mową. Zaburzone zostaje funkcjonowanie zmysłu m.in. wzroku

Niepełnosprawność intelektualna w stopniu lekkim

Niepełnosprawność intelektualna w stopniu lekkim rozumiana jest jako niepowodzenie w procesie rozwoju człowieka. Właśnie to podejście przyjmuje możliwość oddziaływania na osoby upośledzone i uwidacznia, że obok funkcji zaburzonych są też zachowane prawidłowe procesy psychiczne, tzw. potencjał ich rozwoju. Osoby z lekkim upośledzeniem umysłowym mają zwykle IQ w granicach 69-55, odpowiada to poziomowi inteligencji osoby w wieku 10-12 lat i stanowi najłagodniejszą formę niedorozwoju umysłowego. Jest to najczęściej diagnozowany typ niepełnosprawności intelektualnej.

Osoby z lekkim upośledzeniem umysłowym mają głównie zaburzoną:

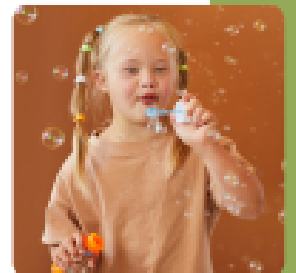
- mowę
- motorykę dużą
- motorykę małą
- Zachowanie

Osoby niepełnosprawne intelektualnie w stopniu lekkim:

- W wolniejszy sposób spostrzegają relacje między elementami
- Są mniej dokładne
- Nie wychodzą poza utrwalone schematy
- Dominuje u nich myślenie konkretno-obrazowe
- Słabo radzą sobie z wyciąganiem wniosków, rozumowaniem przyczynowo-skutkowym, porównywaniem, uogólnianiem
- Dobrze przechodzą proces socjalizacji
- W razie pojawienia się nowego problemu, czują się zagubione, bezradne, postępują chaotycznie, przypadkowo i wykorzystują nieodpowiednie ale dobrze znane sposoby rozwiązywania trudności
- Koncentracja jest krótkotrwała, niepodzielna i odwracalna

Autyzm

Zespół Downa

Dziecięce zaburzenie dezintegracyjne

Mózg osoby z bezzakrętowością

Niepełnosprawność intelektualna w stopniu umiarkowanym

Osoby niepełnosprawne umysłowo stanowią około 10% wszystkich niepełnosprawności umysłowych. Inteligencja mierzona skalą Wechslera jest na poziomie 40-45. Osoby te posiadają poziom intelektualny, którym charakteryzują się dzieci w wieku 7-8 lat. Ich poziom dojrzałości społecznej jest charakterystyczny dla 10 roku życia. Ich reakcje są często niewspółmierne do bodźca. Brakuje im zdolności do rozumienia pojęć abstrakcyjnych. Okazują oznaki przywiązania do osób i rzeczy.

Emocje charakteryzują się małym zróżnicowaniem i sztywnością. Osoby z niepełnosprawnością potrafią porozumiewać się z innymi oraz współpracować. Proste interakcje społeczne nie stanowią dla nich problemu.

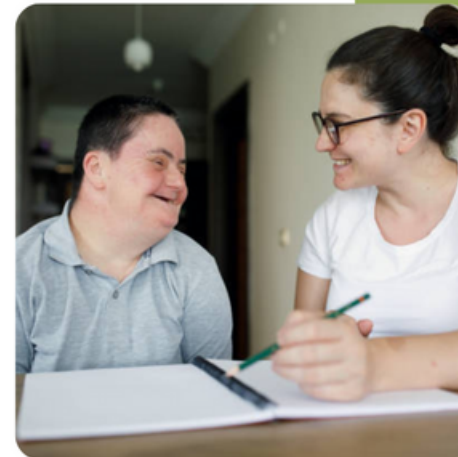
Istnieją dwa typy na które dzieli się stopień umiarkowany:

Typ apatyczny: osoby tego typu są spokojne, apatyczne, flegmatyczne, nie sprawiają trudności, są pracowite [w granicach swoich możliwości].

Typ pobudliwy: osoby tego typu dużo mówią i biegają, mają skłonności do przeszkadzania, są niespokojne. Są w stanie opanować program szkolny w zakresie dwóch klas szkoły specjalnej.

Bardzo często współwystępuje z różnego typu chorobami. Może powodować problemy z mową i komunikacją. Osoby z niepełnosprawnością w stopniu umiarkowanym mogą mieć trudności w nauce. Kolejnym problemem może być trudność z rozumieniem abstrakcyjnych pojęć, takich jak miłość albo przyjaźń.

Niepełnosprawność umysłowa w stopniu umiarkowanym wiąże się z poważnymi zmianami w centralnym układzie nerwowym. Charakteryzuje się ona również niskim poziomem zdolności lokomocyjnych oraz manipulacyjnych. Osoby z powyższą niepełnosprawnością mogą mieć trudności w rozpoznawaniu społecznych konwencji i norm.

Zaburzenie ze spektrum Autyzmu, dawno znane jako zespół Aspergera

Może wiązać się z trudnościami w relacjach interpersonalnych

Niepełnosprawność intelektualna w stopniu znacznym

Wyraża się w rozwoju psychicznym osoby dorosłej, która umysłowo rozwinięta jest na wiek 6 letniego dziecka. U osób tych zauważa się IQ w granicach 20-30. Proces spostrzegania tych osób cechuje się obniżoną sprawnością i szybkością spostrzegania, trudnościami z rozpoznawaniem przedmiotów i wyróżnianiem elementów z całości.

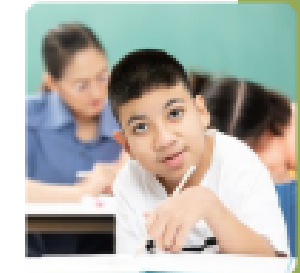
Osoby z tą niepełnosprawnością doświadczają także problemów z pamięcią. Zapamiętywanie jest utrudnione, zakres pamięci znikomy, przy małej trwałości. Rozwój mowy jest opóźniony, nieumiejętność składania zdań, dominują monosylaby, zasób słownictwa minimalny, nie odmienia przez przypadki, dominuje myślenie sensoryczno-motoryczne, pojęcia definiują przez użytek.

Co do motoryki, taka osoba może przyswoić sobie ruchy niezbędne do wykonywania prostych czynności samoobsługowych.

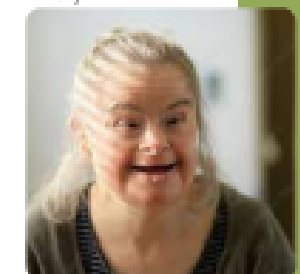
Dzieci o znacznej niepełnosprawności uczęszczają do szkoły podstawowej specjalnej, czasami do klasy życia. Jeśli chodzi o pracę, taka osoba może wykonywać proste czynności zawodowe ze stałym nadzorem i pomocą.

Zawodowe możliwości osób umiarkowanie i znacznie upośledzonych umysłowo są nieco ograniczone:

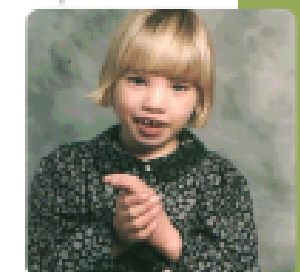
- mogą one pracować w specjalnych warunkach i pod nadzorem innych osób,
- zatrudniane są najczęściej w zakładach pracy chronionej, głównie w spółdzielniach inwalidów na stanowiskach pomocniczych,
- mogą nauczyć się wielu prostych prac, jak: cięcie, składanie, naklejanie, montaż elementów itp.,
- praca powinna składać się z niewielu czynności zawodowych, które się powtarzają i nie zmieniają często.

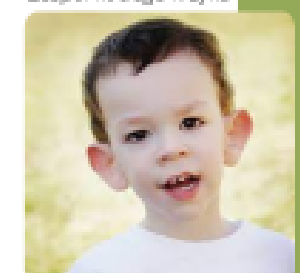
Autyzm

Zespół Downa

Zespół kłosego krzyku

Zespół łamliwego chromosomu X

Niepełnosprawność w stopniu głębokim

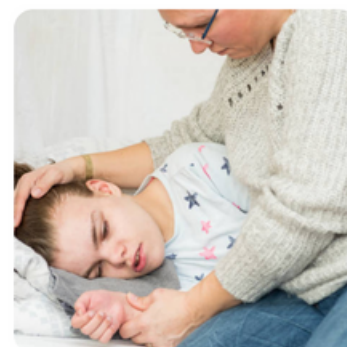
Jest to najcięższy typ niepełnosprawności umysłowej. Osoby z tym stopniem niepełnosprawności posiadają poziom intelektualny charakterystyczny dla osób osiagających maksymalnie 3 rok życia, poziom dojrzałości społecznej charakterystyczny dla 3 do 4 roku życia i poziom inteligencji (IQ) na poziomie mniejszym niż 20 punktów.

Istnieją trzy stopnie na które dzieli się stopień głęboki :

Stopień lekki : Zauważalna jest uwaga i początki kontaktów społecznych. Dzięki systematycznym ćwiczeniom bardzo często uzyskuje się pewną samodzielność w spożywaniu posiłków i sygnalizowaniu potrzeb fizjologicznych.

Stopień średni : Na tym poziomie osoby są w stanie samodzielnie chodzić, jednak ruchy są jednak niezręczne i niecelowe. W tym stopniu zauważalne są stereotypie ruchowe, takie jak kiwanie się czy też uderzanie głową o ścianę. Kontakt z otoczeniem odbywa się za pomocą prostych, bełkotliwych dźwięków.

Stopień wegetatywny : Charakteryzuje się zachowaniem tylko funkcji wegetatywnych. Takie osoby nie sygnalizują potrzeb fizjologicznych, przeważnie nie są w stanie utrzymać się w pozycji stojącej o własnych siłach. Zdarza się również brak umiejętności siedzenia i unoszenia głowy. Nie nawiązują jakiegokolwiek kontaktu z otoczeniem.

Temu stopniowi niepełnosprawności często towarzyszy epilepsja.

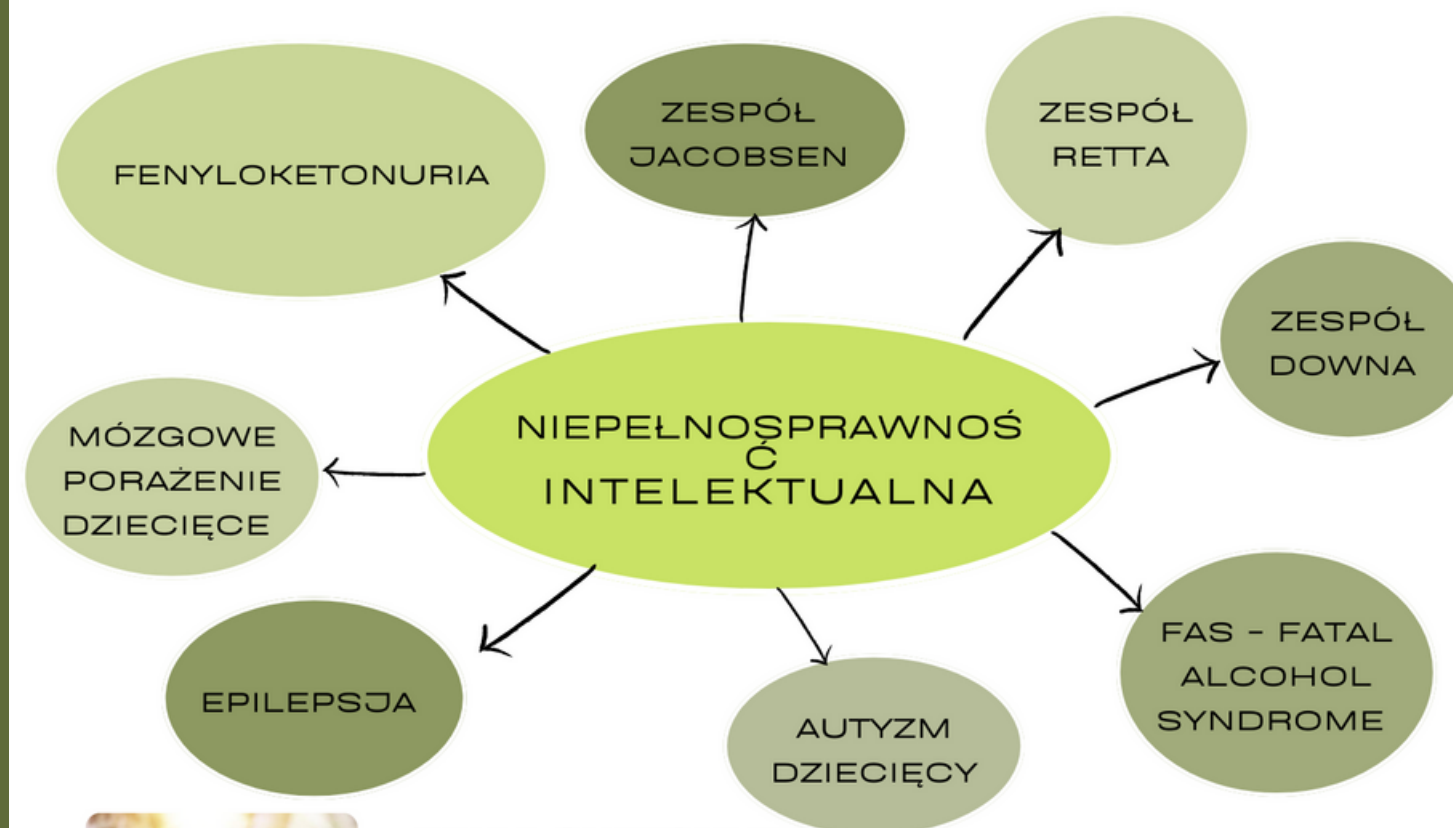

Temu stopniowi niepełnosprawności często towarzyszą zniekształcenia szkieletowe.

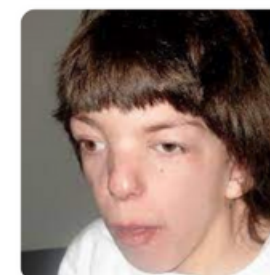
Temu stopniowi niepełnosprawności częściej występują wady wzroku, słuchu, niedowłady lub porażenia kończyn.

Przykłady niepełnosprawności intelektualnych

FENYLOKETONURIA

Jest to choroba metaboliczna uwarunkowana genetycznie. Aby choroba ujawniła się u dziecka, musi ono odziedziczyć nieprawidłowy gen od obojga rodziców. Prowadzi do opóźnienia psychoruchowego, małogłowia, drgawek, i obniżonego poziomu IQ.

ZESPÓŁ JACOBSEN

Genetycznie uwarunkowany zespół wad wrodzonych. Na fenotyp choroby składać się mogą charakterystyczny zestaw cech dysmorficznych twarzy, opóźnienie umysłowe, niskorosłość, wrodzone wady serca i niekiedy skaza krwotoczna.

ZESPÓŁ RETTA

Jest to zaburzenie, które znajduje się w spektrum autyzmu, ale nie jest samym autyzmem. Jest uwarunkowany genetycznie i prawie zawsze dotyka kobiet. Wpływa na funkcjonowanie mózgu, rdzenia kręgowego oraz systemu nerwów.

FAS - FATAL ALCOHOL SYNDROME

Alkoholowy zespół płodowy występuje gdy kobieta spożywa alkohol w czasie ciąży. Mogą się z tym wiązać wady fizyczne i psychiczne, oraz wady rozwojowe. Charakteryzuje się słabo rozwiniętą żuchwą oraz w niewielkim stopniu zaznaczoną rynienką podnosową.

Jak wygląda praca z osobami z niepełnosprawnością intelektualną?

Jak długo pracujesz w fundacji?

Od września 2016 roku, czyli już 6.5 roku.

Czym zajmuje się fundacja?

Fundacja skupia się na opiece, rehabilitacji, edukacji i przygotowaniu osób niepełnosprawnych intelektualnie do w miarę samodzielnego życia. Chcemy żeby potrafili zrobić jakieś podstawowe czynności, chociażby zrobić sobie kanapkę czy zmyć naczynia.

W jakim wieku są podopieczni?

To zależy od placówki, w przedszkolu od 5 roku życia, później zaczynają szkołę jak inne dzieci, a po ukończeniu 21 roku życia uczęszczają na warsztaty terapeutyczne. Najstarszy podopieczny ma obecnie 26 lat.

Co daje ci praca z osobami niepełnosprawnymi intelektualnie?

Jest to na pewno satysfakcja, kiedy dzieciaki czegoś się nauczą, czuję się potrzebna i szczęśliwa gdy nawiązuje się między mną a dziećmi więź, zmieniłam perspektywę w jakimś sensie, doceniam to, że moi bliscy są zdrowi, że mogę patrzeć jak córka spełnia marzenia. Rodzicielski jest trudny, ale bycie rodzicem dziecka niepełnosprawnego intelektualnie to dopiero wyzwanie, podziwiam ich za to jak dobrze sobie radzą i jak starają się o lepsze życie dla swoich dzieci.

Z jakimi wyzwaniami musicie się mierzyć jako pracownicy instytucji zajmującej się osobami niepełnosprawnymi intelektualnie?

Czasem jest ciężko ich czegoś nauczyć, wtedy każdy się frustruje bo jednak nasza praca nie wygląda jak praca ze zdrowymi dziećmi. Oni często szybko się rozpraszają, wiele rzeczy im przeszkadza, np. muzyka, niektóre dzieci lubią jej słuchać, a niektóre bardzo się denerwują, ciężko też utrzymać spokój w sali. Nie da się ukryć, że niektóre choroby powodują podatność na agresję, trzeba zawsze mieć oczy szeroko otwarte.

Jakie cechy charakteru powinien mieć pracownik takiej instytucji?

Musi być wyrozumiały i cierpliwy, ale też zdecydowany, nie można pozwolić żeby dzieciaki weszły nam na głowę. Ważne jest wewnętrzne ciepło i odpowiednie podejście, niepełnosprawne intelektualnie dzieci potrzebują go nawet więcej niż zdrowe, trzeba też mieć silną psychikę i być odpornym na stres, musimy być odpowiedzialni i zorganizowani, często brak rytuału bądź harmonii, szczególnie u dzieci ze spektrum autyzmu, powoduje gniew.

Jakie opinie słyszałaś o swojej pracy? Jak ludzie reagują gdy mówisz gdzie pracujesz?

Dużo osób mówi, że oni by się w tej pracy nie odnaleźli, w końcu to nie jest łatwa praca, musimy przebierać, myć i karmić nie tylko dzieci ale też nastolatków i już dorosłe osoby, musimy podawać odpowiednie leki i ciągle być czujni, bo mogą zdarzyć się napady agresji.

Czy nawiązanie relacji z osobą niepełnosprawną jest trudne?

To zależy od prowadzącego, jeśli ma się odpowiednie podejście to nawiązanie relacji nie jest trudne.

Z jakimi podopiecznymi najłatwiej a z jakimi najtrudniej się pracuje?

Najłatwiej pracuje się z osobami, które są w stanie obsłużyć się same, chodzi mi o samodzielne pójście do toalety, ubieranie się czy zrobienie sobie kanapki, najtrudniej z osobami, które są w pełni od nas zależne, z tymi, które nie mówią i komunikują się wyłącznie niewerbalnie poprzez chociażby skiniecie głowy.

Czy praca z osobami niepełnosprawnymi intelektualnie zmieniła twoje postrzeganie tych osób?

Chyba tak, zrozumiałam ich świat, teraz widzę czego potrzebują i jak z nimi pracować, żeby widzieć efekty. To chyba też kwestia przyzwyczajenia.

Czy widzisz jakieś charakterystyczne zachowania osób zdrowych na widok osoby niepełnosprawnej intelektualnie?

Na pewno osoby niepełnosprawne zwracają na siebie uwagę, często ludzie patrzą na nich z zaciekawieniem, nie spotkałam się z nieprzyjemnymi sytuacjami w sumie. Sporo osób zachowuje się bardzo serdecznie, podchodzą, pytają co słychać, jak mają na imię, ogólnie ludzie dosyć normalnie reagują na osoby niepełnosprawne

Zapytaliśmy osoby z niepełnosprawnością, co chciałyby aby osoby pełnosprawne wiedziały o niepełnosprawności. To ich odpowiedzi...

"Chciałabym, żeby każdy wiedział, że OZN nie musi jeździć na wózku lub być całkowicie niewidoma żeby taką niepełnosprawność mieć. OZN to nie tylko starsza osoba o kulach w tramwaju.."

"Każdy z nas jest inny, to że szwagier twojej księgowej 'normalnie żyje', nie oznacza że każda osoba z tymi samymi symptomami będzie w stanie żyć tak samo"

"Szczegóły naszej niepełnosprawności są czymś prywatnym. Nie jesteśmy w obowiązku nikogo w to wtajemniczać"

"Niepełnosprawność nie jest czymś linearnym i stabilnym. Wielu z nas ma lepsze dni i gorsze dni, godziny, minuty. To że ktoś jednego dnia jeździ na wózku, by drugiego chodzić z laską nie świadczy o żadnym oszukiwaniu.."

"To nie jest coś, do można wyłączyć na życzenie. Jeżeli wykruszamy się z planów, albo nie dajemy rady czegoś zrobić - nie robimy wam tego na złość. Po prostu taki dzień.."

"Jakie ograniczenia mają ludzie niepełnosprawni, co mogą, a czego nie mogą.."

"Jesteśmy takimi samymi osobami jak wszyscy, mamy różne opinie. Wszyscy jesteśmy tacy sami. Mamy takie same potrzeby. Chcemy realizować się w życiu. Chcemy budować relacje z innymi i wchodzić w związki. Chcemy pełnić role społeczne. Jedyne co nas różni to proporcje tych potrzeb, ale to dotyczy wszystkich, a nie tylko OZN. Nie powinno być podziału na my i wy."

Zapytaliśmy też o to, jak możecie pomóc...

"Jak pomagać? - Być człowiekiem. Nie oceniać przez pryzmat tego co się widzi, a podejść z empatią i zrozumieniem. Na własnym przykładzie - moi bliscy wiedzą, że jeśli gdzieś jedziemy, to bierzemy nocleg gdzieś, gdzie są normalne materace w łóżku, a nie kanapa. Jeśli jedziemy w góry to świetnie sobie daję radę, ale mój plecak jest najlżejszy i niosę same lekkie rzeczy. Jeśli na koncercie źle się poczuję, chce usiąść to ktoś odchodzi ze mną żeby usiąść i chwilę odpocząć.."

"Lokalny aktywizm mający na celu dostosowanie różnych lokacji do potrzeb osób mających problemy z poruszaniem się zawsze jest mile widziany. Łagodne, antypoślizgowe podjazdy, szerokie przejścia, windy, niskie lady w sklepach i urzędach, równe chodniki - z większości tych rzeczy skorzystają wszyscy, ale przede wszystkim osoby niepełnosprawne będą mieć więcej możliwości dostania się gdzieś lub załatwienia czegoś samemu.."

"Chyba być wobec nich w porządku i znać ich pewne ograniczenia.."

"Mile jest również dostosowywanie internetowych przestrzeni do naszych potrzeb - możliwość zmiany schematu kolorów, tryb przyjazny czytelnikom ekranów, większe litery, czytelny layout.. Jest tu sporo miejsca do popisu designerów!!..."

Zapytaliśmy też o to, jak możecie pomóc...

"Nie wychodźcie od razu z założenia, że ktoś niepełnosprawny w przestrzeni publicznej potrzebuje pomocy. Jeżeli dana osoba po prostu spokojnie jedzie na wózku inwalidzkim - nie oferuj na siłę pomocy. Jeżeli widzisz, że ktoś ma jakiś problem - podejdź, zapytaj, zaczekaj na odpowiedź. Nie naruszaj naszej prywatnej przestrzeni."

"Traktuj nas jak ludzi z potrzebami, ograniczeniami, marzeniami, tylko tyle - i aż tyle..."

"Warto zwalczać szkodliwe mity, jeżeli ktoś w twojej grupie znajomych powiela szkodliwe mity na temat niepełnosprawności lub inny pseudonaukowy bs, nie bądź bierny. Reaguj .."

"Edukacja to podstawa, warto zaopatrzyć się w jakieś rzetelne źródła wiedzy i aktywnie deplatformować bzdury.."

"Wystarczy, że zaakceptujecie nas takich jakimi jesteśmy. Według mnie, osoby z niepełnosprawnościami nie chcą pomocy. Prośbienie o pomoc bywa dla ludzi upokarzające, niezależnie od ich sprawności. Dlatego zamiast mówić o pomocy, mówmy o tworzeniu przestrzeni i warunków do wspólnego i samodzielnego funkcjonowania, zgodnie z potrzebami każdego uczestnika..."

"Jesteśmy tacy sami jak wy, tylko mamy inne potrzeby. Traktujcie nas jak innych"

"Nic o nas bez nas" - czyli aktywizm na rzecz osób z niepełnosprawnościami zawsze powinien, w pierwszej kolejności, centrować na nas, nasze głosy, nasze koncepcje. Najlepsze co można zrobić, to robić za megafon, ale bez przyćmiewania faktycznych zainteresowanych..."

"Nie zawsze potrzebujemy pomocy, nawet jeśli na to wygląda. Najpierw zapytajcie..."

Zapytaliśmy też o własne opinie na temat faktów i mitów o niepełnosprawności

MIT

"OzN jest całkowicie zależna lub głównie zależny od innych. Natomiast faktem jest, że każdy potrzebuje czasem wsparcia od otoczenia - w moim przypadku zejście na dół i wniesienie cięższych zakupów na 3 piętro..."

MIT

"Mimo młodego wieku OzN która nie jest widoczna "golym okiem" nie potrzebuje miejsca siedzącego w komunikacji miejskiej.."

FAKT

"Myślę że OzN są bardziej narażone na zaburzenia lękowe, niską samoocenę itd...."

FAKT

"Takie osoby na starcie życia mają ciężej. Wiele osób jest w porządku, ale nie wszyscy. Zwłaszcza, że dzieci bywają niedojrzałe. Jak jesteś mniej sprawny w czymś np. na WFie to często narażony jesteś na krytykę.."

MIT

"Niepełnosprawność automatycznie oznacza wózek inwalidzki, uwięzienie w domu, ograniczenie perspektyw, ból, samotność..."

FAKT

"Są dla nas perspektywy - wiele miejsc chętnie zatrudnia OzN..."

FAKT

"Nie każda niepełnosprawność jest bolesna.."

MIT

"Kaźda OzN ma problemy psychiczne."

FAKT

"Jesteśmy w stanie utrzymywać normalne relacje z innymi."

FAKT

"Wielu z nas nigdy nie będzie potrzebowało wózka. Wychodzimy z domów..."

FAKT

"Jeśli dostosujemy warunki funkcjonowania do naszych indywidualnych potrzeb, możemy żyć samodzielnie, aktywnie, pracować i udzielać się społecznie ..."

MIT

"To że jesteśmy jakąś inną grupą. Mniej lub bardziej świadomie, zrobiono z nas coś w rodzaju trzeciej płci. Widzimy to w przestrzeni publicznej, chociażby po osobnym typie toalet jaki stworzono dla nas. Wydawać się może, że to jest jakaś blachostka, ale w ten sposób staliśmy się osobną grupą ludzi. Kobiety, mężczyźni i OzN. Takich sytuacji jest więcej. Np osobne wejścia do budynków, osobne miejsca parkingowe albo miejsca w komunikacji publicznej. Jeśli robi się to nieumiejętnie, tworzy się podziały..."

Odwiedź te miejsca!

Wystawy w Polsce mające na celu pokazanie osobom bez niepełnosprawności jak wygląda życie osoby niepełnosprawnej.

NIEWIDZIALNA WYSTAWA – WARSZAWA

*Wyobraź sobie, że całkowicie gaśnie światło...

Niewidzialna Wystawa to wyjątkowa interaktywna podróż w świat całkowitej ciemności, podczas której będziesz mógł wypróbować, jak radzić sobie w codziennych sytuacjach bez pomocy wzroku – wyłącznie za pomocą zmysłu słuchu, dotyku, węchu...

Na wystawie nasi Przewodnicy – osoby niewidome lub niedowidzące – poprowadzą Cię w podróż, która zmieni Twoje życie.

Ciekawe? Dziwne? Obce? A może naturalne? Czy godzina bycia niewidomym może otworzyć Ci oczy?

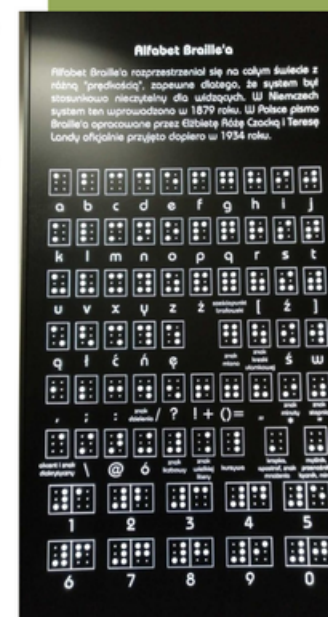
Niewidzialna Wystawa chce zbliżyć do siebie perspektywę doświadczania jednego, wspólnego świata. Pod opieką niewidomych Przewodników odwiedź specjalnie wyposażone i całkiem wyciemnione pomieszczenia, doskonale imitujące scenerie z życia codziennego... *

Niewidzialna wystawa jest rekomendowana dla dzieci powyżej 9 roku życia. Górną granicę wiekową definiuje sprawność ruchowa i komunikacyjna.

www.niewidzialna.pl

Fot. Marek Młynarczyk

Odwiedź te miejsca

W STRONĘ CIEMNOŚCI - KRAKÓW

Ta wystawa ma na celu uświadamianie ludzi o wartości społecznej osób z niepełnosprawnością wzrokową.

Naszym osiągnięciem jest zapewnienie odwiedzającym osobistego, emocjonalnego przeżycia i umożliwienie im realnego spotkania z ludźmi, którzy są ekspertami w swojej dziedzinie.

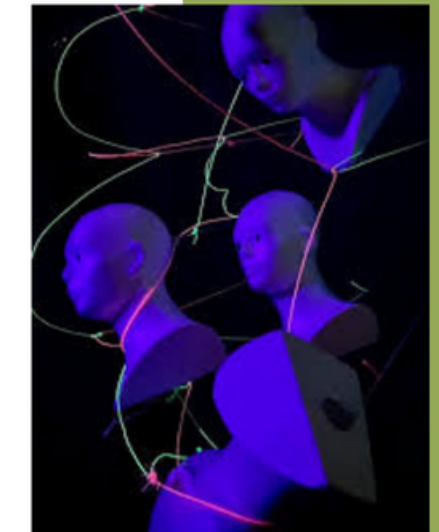
Emocje tworzymy poprzez „zanurzenie”, co w tym wypadku oznacza całkowite wejście w ciemność, zmierzenie się z różnymi rodzajami wyzwaniami bez jednego z najważniejszych zmysłów. Osoby widzące stają się tutaj „niewidome”, zależne od przewodników, dla których z kolei ciemność jest naturalnym środowiskiem. To odwrócenie ról prowadzi do zmiany perspektywy oraz sposobu interakcji między osobami w pełni sprawnymi, a tymi z różnymi rodzajami dysfunkcjami.

Niewidomi chcieliby przybliżyć nam swoje historie, dlatego tak chętnie dzielą się z nami swoimi doświadczeniami. Wierzą bowiem, że opowieść o tym, co ich spotyka, a co w pewnym sensie przeżywają również nasi goście, doprowadzi do przełamania schematów myślowych i stereotypów.

Gwarantujemy, że to doświadczenie pozostanie w Twojej pamięci na długo po wizycie.

www.womai.pl

Fundacje na rzecz osób z niepełnosprawnościami

Polskie Stowarzyszenie na rzecz Osób z Niepełnosprawnością Inteligektualną

Celem stowarzyszenia jest działanie na rzecz wyrównywania szans osób z niepełnosprawnością intelektualną, tworzenia warunków przestrzegania wobec nich praw człowieka, prowadzenia ich ku aktywnemu uczestnictwu w życiu społecznym, działanie na rzecz ochrony ich zdrowia oraz wspieranie ich rodzin."

Strona: <https://psoni.org.pl/>

Polskie Forum Osób z Niepełnosprawnościami

"Misją Forum jest jednoczenie sił społecznych i instytucjonalnych dla tworzenia warunków wyrównywania szans, równoprawnego uczestnictwa w życiu społecznym oraz walki z wszelkimi przejawami dyskryminacji osób z niepełnosprawnościami, aby mogły żyć godnie i w pełni korzystać z praw człowieka. Misja ta jest realizowana np. poprzez wpływanie na politykę społeczną państwa oraz rozwiązania prawne decydujące o jakości życia osób z niepełnosprawnościami w wymiarze osobowym, społecznym i ekonomicznym oraz o ich równym traktowaniu, a także o wspieraniu ich rodzin"

Strona: www.pfon.org

Fundacje na rzecz osób z niepełnosprawnościami

Fundacja Fuga Mundi

"Celem statutowym jest wyrównywanie szans osób niepełnosprawnych i osób należących do grup dyskryminowanych i wykluczonych społecznie oraz pomoc ich rodzinom. Cel ten realizowany jest np. poprzez: doradztwo zawodowe. Aby poprawić sytuację osób niepełnosprawnych fundacja realizuje projekty, których zadaniem jest tworzenie warunków do tego, aby osoby z niepełnosprawnością w pełni uczestniczyły w życiu zawodowym, społecznym i gospodarczym"

Strona: www.ffmpeg.pl

Polski Związek Niewidomych

"Tracisz wzrok u nas uzyskasz pomoc. Jesteśmy organizacją kompetentną dzięki, której możesz osiągnąć samodzielność i aktywność życiową, zrealizować potrzeby społeczne i zawodowe. Pomagamy niewidomym i słabowidzącym oraz ich bliskim w adaptacji do nowych warunków życia na terenie całego kraju. Udzielamy porad i informacji. Zapewniamy odnalezienie sensu życia poprzez wsparcie psychologiczne w procesie rehabilitacji i integracji. Realizujemy indywidualne i grupowe szkolenia. Wyznaczamy standardy funkcjonowania osób niewidomych i słabowidzących w Polsce. Zmieniamy ich postrzeganie poprzez edukację społeczeństwa. Integrujemy środowisko i jesteśmy jego rzecznikiem."

Strona: www.pzn.org.pl/

Ciekawi cię coś o czym
nie wspomnialiśmy?

Masz pytania?

Napisz na nasz adres e-mail!

PYTANIADONN@GMAIL.COM

Weronika Remijas
Kamila Ryńska
Anna Mostowiec
Daria Sidor
Małgorzata Miernik

**KATOLICKI
UNIwersYTET
LUBELSKI**
JANA PAWŁA II

KUL
1918

Realizowana przez studentki
Katolickiego Uniwersytetu
Lubelskiego w ramach
ćwiczeń z
Psychospołecznych Podstaw
Rehabilitacji osób
niepełnosprawnych

Normalizacja Niepełnosprawności

Weronika Remijas
Kamila Ryńska
Anna Mostowiec
Daria Sidor
Małgorzata Miernik

KUL 1918

E-book realizowany przez studentki
Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego
w ramach ćwiczeń z
Psychospołecznych Podstaw
Rehabilitacji osób niepełnosprawnych

KATOLICKI
UNIwersytet
LUBELSKI
JANA PAWŁA II

KUL 1918

Dziękujemy za
UWAGĘ ♥